

Šotci

Před I. dějstvím

- Hravě a družně přiběhnou/přítančí s prostěradlem, které nachystají pro Adamovo zmrazení.
- Pak se uvelebí někde po stranách vpředu.

I. 1.

- Jeden z nich se nechá pohladit při „proč už nic není krásné“. (Doporučuji, aby každý z Adamů pohladil jiného šotka.)
- Jakmile si Adam lehá, berou prostěradlo a chystají se jej zmrazit.
- To vzápětí učiní (viz *Režijní poznámky I. 1.*).
- Pak je čeká jeden z nejtěžších úkolů – krátce a jasně vyjádřit (nejlépe pouze pohybem, beze slov) rychlé plynutí dlouhého časového období. **To, co předvádíte, doplňte ještě o 2 či 3 rychlá opakování, kdy ovšem vypustíte všechno kromě „vstát“, „zamávat“ a „lehnout“.** Právě to vypuštění naznačí zrychlení času.

I. 2.

- **S respektem se schovají pod stůl.**
- Při jejich druhém kolečku šotci nasadí trochu parodicky stejné gesto přemýšlení jako AB.
- ~~Při odchodu se za nimi zase opět s mírným nadhledem či ironií ukloní.~~
- Protože se pak chvíli nic neděje, jde se jeden šotek podle autorova pokynu podívat, co se děje. Vzápětí však prchá na své místo před Evou a ji následujícím Cyrilem. **Tam by neměl být prostoje, tedy ani nakukování.**

I. 3.

- **Bojí se zlého Cyrila, uhýbají před ním.**
- Také šotci zvědavě (ovšem jen nesměle ze svých míst) sledují Adamovo probouzení, tj. nahlízejí, vykukují, ale při facce opět strnou.
- Možná se budou k sobě přibližovat podobně jako Eva s Adamem od „lol“ po „divadlo“ – pak by se opět při facce rozběhli na svá místa. Ale musí se vyzkoušet, jak to bude vypadat.
- Při odchodu postav **se leknou přicházejících AB a následně Cyrila, překryjí se někde vzadu zmrazovacím prostěradlem a bázlivě vykukují.**

Intermezzo 1

- Jen možnost – zaujalo by je jojo a během celého nedějového rozhovoru by napodobovali hru s jojem, ovšem bez joja.

II. 1.

- Po němé domluvě s Evou budou šotci chystat „knihovnu“. Tj. přemístí jednu lavici do levé části uprostřed (takže mezi lavicemi bude asi 1 m mezera) a budou přeskládat knihy, které zřejmě musejí být od začátku schovány někde v rohu, možná něčím zakryty. V Lanškrouně asi budou knihy za závěsem a někdo jim je bude podávat.
- Při této práci je „přistihne“ Adam a to bude předmětem jeho nadšené chvály.

II. 2.

- Asi nic – leda že by ještě dodatečně přinesli nějakou knihu. ~~Nebo mohou podávat Evě knihy při jejím vysvětlování „jednoduchého systému“. To by se ovšem muselo důkladně seevičit. – Nesevčičilo se...~~

II. 3.

- Asi nic.

II. 4.

- Nic. (Co budou celou tu dobu chudáčci dělat?) Holky jsou šikovné, něco si najdou :-). Improvizace toho typu, jaký jste předváděly, jsou vítány. Tady by se hodilo něco během úvodních Adamových pokusů pochopit návod...

II. 5.

- Čtou občance přes rameno v její knize, jak to dělali na střední zkoušce.
- Na konci se přidají k všeobecnému ataku na Adama.
- Když Adam odchází, nachystají lavice na „děti“. Jedna bude v pravé části (z pohledu diváka) a trochu více vzadu, druhá kousek od ní našikmo. Vlevo ještě musí zůstat místo pro Cyrila a jeho židli.

Intermezzo 2

- Pokud se realizuje „možnost“ u prvního intermezza, bude to stejně i tady. Protože AlfaBetové si vyměnili hračky, mohli by si také šotci navzájem prohodit své hrátky s jojem bez joja. Ale „možnost“ se nerealizovala, máme tu žehličku a švihadlo. Šotci by snad mohli rozprostřít na stůl Alfovu šerpu, a tím trochu urychlit jeho činnost. – Nebo budou parodovat žehlení.
- A když se podaří vymyslet – nějak by parodovali přemýšlivé obcházení v kroužku. Ale musí se jednat o výraznou parodii – ne o třetí kroužek. – Snad leda přehnaný výraz zamyšlení a prudké pokyvování hlavou.
- Ihned po Cyrilovi odejdou pro děti.

III. 1.

- Zatím není jasné, jak se děti dostanou na scénu. Jedna možnost – šotci je přivedou jako vychovatelky ve dvojstupu a rozesadí. - Ano, tak to uděláme. Rozesadí je, pohládí, napomenou a odejdou.

III. 2.

- Jeden šotek asi přinese [zpoza závěsu Prolegomena](#).

III. 3.-5.

- V radikálně proškrtaném zbytku dějství se šotci zapojí do výsměchu p. vychovateli. Tj. [přijdou, když děti začnou křičet „osele“ a někde za nimi strouhají p. vychovateli mrkvičku](#).
- Na konci opět jako vychovatelky seřadí děti do dvojstupu a odvedou. [Když Cyril odvede Adama, zvážní a seriózně odvedou děti](#).

Intermezzo 3

- Po odvedení dětí se hned vracejí a budou sbírat míčky, které případně A+B spadnou, a nosit jim je zpět. A+B tedy musejí mít zásobu míčků!

IV. 1.

- Zatímco AlfaBetaáci odcházejí, šotci v roli „hostinských“ nachystají hospodu, tj. hlavně „ubrus“ s názvem, rozestaví židle a uvítají přicházející štamgasty, usadí je a zamávají a odejdou. [V pravé části vpředu bude lavice, kolem ní 5 židlí. Druhou lavici jen odstrčí, aby jim nezavazela, Adam si ji pak nachystá sám. – Ubrus s názvem hospody není, ale šotci hrají číšníky tak přesvědčivě, že to bude každému jasné.](#)

IV. 2.

- Na začátku této části přijdou jako by uklidit stůl po Adamovi, který to tam všechno nechal, darebák. Přitom se dívají do jeho zápisků, ověřují jeho výsledky... a zkrátka čekají na souboj.

IV. 3.

- Chytají utíkajícího Adama a přihlížejí souboji. Také se radují z každé rány.
- Po Adamově vítězství radostně tančí.
- I oni označí Adama za viníka výtržnosti.
- Na konci šotci rychle uklízejí „hospodu“ a přestavují ji na blázinec. Protože intermezzo je krátké, budou „pracovat“ i během něj. [Lavice či stoly postaví tak, aby tvořily „roh“ místnosti. V levém zadním rohu zůstane židle pro Pé El, ostatní židle se už můžou úplně odklidit za závěs.](#)

Intermezzo 4

- Pokračují v přestavbě.
- Po Cyrilově odchodu odcházejí pro blázny.

V. 1.

- Přivádějí blázny podle rozpisu v příslušné části scénáře.
- Pak odcházejí, na pódiu bude plno...

Intermezzo 5 – revoluční

- Znovu se objeví až teď, budou revoluci doprovázet radostným a bezstarostným skotačením. **Tohle bude v Lanškrouně vypadat úplně jinak (nebude se běhat po schůdcích dolů a nahoru, blázni asi nebudou vypuštěni do ulic, tak až na místě nebo cestou vymyslíme, co s tím... – Fyzicky náročné a až na zkoušce se uvidí, kde a kdy budou moci nejlépe skotačit...**
- Na konci s Eviným „*Adame, počkejte!*“ nachystají lavice na „meditaci“, tj. stejně jako ~~ve 3. dějství~~ **– ne, to bylo špatně, je třeba jako úplně na začátku, aby Adam mohl být zmrazen. Pak ustoupí někam do pozadí. Ale vůbec netuším, co by mohli dělat. Navíc tam bude hodně lidí. Proto by bylo nejlepší, kdyby odešli a vrátili se až na zmrazování s prostěradlem.**

VI. 1.

- Snad by mohli nějak oživit tuto „němou“ pasáž. **Nebo by se mohli během této části tak třást a bát, že by utekli po příchodu revolucionářů.**

VI. 2.

- ~~Se strachem se schovají někam dozadu, protože tam bude opět málo místa. Budou se bát až do dalšího zmrazování.~~

VI. 5.

- Ještě s obavami a nejistě přicházejí splnit svůj úkol – znovu Adama zmrazit stejným způsobem jako v I. 1.
- No a pak nějak divákům naznačí, že je po všem:-). **Nebudou tam stupínky, takže Alfa se musí uložit co nejvíce ke kraji pódia, šotci nějak doprostřed mezi lavici a Alfu (z hlediska hloubky). Symetrie uspořádání z pohledu diváka zůstane.**